

Dankwoord

Sophie Lambrechtsen – ter Horst

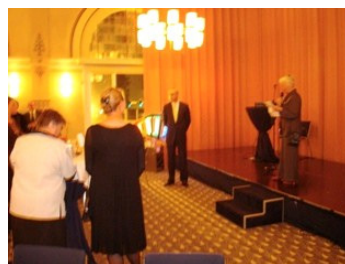
voorzitter Stichting War Requiem - Bridge to the Future

na afloop van de uitvoering van het War Requiem door Het Gelders Orkest
op zaterdag 19 september 2009 in Muis Sacrum te Arnhem

Dames en heren,

vanavond was het de derde keer dat Het Gelders Orkest
Brittens War Requiem als 'Bridge to the Future'- manifestatie
ten gehore bracht.

Ook eerder heeft Het Gelders Orkest het Requiem in het kader
van herdenkingen hier uitgevoerd, maar sinds in 1994 de Bridge
too Far werd omgedoopt tot Bridge to the Future, en in die zin
onze stichting War Requiem – Bridge to the Future werd
opgericht, brengt Het Gelders Orkest het werk in de week van de Airborne Herdenkingen
echt, zoals het bedoeld is, als thematic work.

Ik ben Het Gelders Orkest en dirigent Martin Sieghart diep dankbaar voor het geweldige
oppakken van ons initiatief, waarvan nu zelfs een opname is gemaakt.

Hoe meer je met het War Requiem gaat leven, hoe grootser het wordt.

Heel dankbaar ben ik Maarten Zweers, die inmiddels een drie uur durende voordracht over
het werk heeft gemaakt, waarvan een kleine kern is te vinden in het programmaboek van
vanavond. Hij geeft aan hoe enorm de betekenis van Brittens meesterwerk is als bezinning op
onze - wat heet - Christelijke cultuur.

In *'One ever hangs where shelled roads part...'* hoorden we hoe de Rechtvaardige verminkt door ons
geweld, kapotgeschoten, op de splitsing van wegen hangt – weet u wel, zo'n kapelletje langs de
weg.

Owen's soldaten verwerpen het spel dat over hun hoofden wordt gespeeld; in tegenstelling tot
de soldaten 2000 jaar geleden, die aan de voet van Jesus aan het kruis in slaap vallen en zo
gezegend worden, beleeft Owen hoe ze het leed van de wereld samen met de geschonden
Christus uithouden. Dit was 1914.

Nog steeds komen soldaten op voor rechtvaardigheid, onderwerp van de 4^e Conferentie Bridge to the Future, die gisteren in het Huis der Provincie werd gehouden. Bij het streven naar een rechtvaardige wereldorde kunnen militairen nog niet gemist worden.

Naar aanleiding van de indrukwekkende en hoopgevende speech van de President van het International Criminal Court, mr. Sang-Hyun Song, sprak in het panel daarna Generaal-majoor Ton van Loon over hoeveel gecompliceerder de opgave voor soldaten “op missie” – alweer wat heet – is geworden. Naarmate zij meer in opdracht van verénigde naties optreden komt het nu juist meer aan op hun eigen individuele verantwoordelijkheid en moraliteit.

Anno 2009 is Owen nog actueel in ‘One ever hangs..... - And now the soldiers bear with Him...’

Benjamin Britten was zijn tijd vooruit toen hij de gedichten van Wilfred Owen met de tweede wereldoorlog verbond, zoals wij het nu mogen gaan begrijpen. Hier en nu moeten we aan onze soldaten denken.

‘But they who love the greater love lay down their life; they do not hate’.

Het War Requiem is het waard om traditie te worden en nog lang te blijven.